

ΖΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΜΕΣΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΣΥΓΓΡΗΜΑ Δεκάτη τετάρτη. 28-1-07

Εισαγωγή:

Φεβρουάριος ανοίγει με την ωραία, ευφρενή, χαμηρή Δεσποτική εορτή της Υπαπαντής, δηλαδή της υποδοχής. Η Παναγία Μητέρα, κρατώντας στην αγκάλη της, το σαβάνο ήμερών νηπιού Ίησοῦ, τον Υἱό του Ύψιστου Θεού Πατρός, επισκέφθηκε τον λαό για να πράξη αυτά που ἴσχυε διατεταγμένα από τον Λόγο. Τίποτε τό ιδιαίτερο δέν μπορούσε να παρατηρήσει κανείς σ' αυτή της την ενέργεια. Δίπλα της ὁ Ἰωσήφ με τό ζεστό εἶναι τρυφόνων για τήν καθιερωμένη θυσία.

Διήγησις: **Κ**αι ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Βεροσοχύμοις ὃ ὄνομα Συμεὼν... και ἦν ἄνθρωπος προσηλίζ, ... χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδόηκοντα τεσσάρων... (Λουκ. 8' 22-40)

Μεγάλη προσδοκία.

Καθώς ὅμως ἡ Παναγία μας, με τόν Λυγρωτή μας στήν Πάρσητη αγκάλη της, μπήκε στήν αὐλή του λαοῦ, τήν πρόβλεψε ἕνας ὑπέρβηρος εὐσεβής Ἰουδαῖος, ὁ Συμεὼν. Με λαχτάρα και συγκίνησε καταθέσθη, με πρόσωπο και βλέμμα ἐξαιχλωμένο, με τὰ τρεμάμενα χέρια του ἀπλωμένα, ζήτησε να πάρη τό θεῖο βρέφος. και πράγματι " ἐδέξατο αὐτόν εἰς τὰς αγκάλας αὐτοῦ".

Ἦταν ἄνθρωπος αὐτός - ὁ Συμεὼν - ἐξαιρετικά "δίκαιος και εὐλαβής." Ἄνθρωπος του Θεοῦ, που περιέμενε ἀνυπόμονα και διψασμένα τήν παρηγορία, που θά ἔφερνε στόν Ἰσραήλ ὁ Μεσσίας. Ἡ δσιακή ψυχή του δέχόταν μηνύματα του Ἁγίου Πνεύματος. και γνώριζε βεβ δέν θά ἔβλεπε ἄναγο, πρὶν ν' ἀντικρύσῃ τήν ζωή του κόσμου, τόν Ἅγιο της δικαιοσύνης. και ὁ κύριος ἐκπληρῶναι τόν διακανή πόθο της καρδιάς του γέροντος προφήτου Συμεὼν, με τήν μεγαλειώδη αὐτή συγγένση.

Ἄν μπορούσαμε να ἀφουγκραστούμε τούς χτύπους της καρδιάς του γέροντος Συμεὼν! Τό πῆρε με σεβασμό και πολλήν εὐλάβεια και τό ἐκλείσε σπορτικά στήν γερουτική του αγκάλη, στο μέρος της καρδιάς του, τό ἀτένισε με τὰ ἄγνα του μάτια. Διά τόν Συμεὼν δέν ἦταν ἕνα συνηθισμένο βρέφος αὐτό που ἔβλεπε. Ἦταν "ἐπίγειος και οὐράνιος." Ἦταν ἄνθρωπος που ἔκρυβε μέσα του τόν οὐρανό, τόν Θεόν! Ἡ γερουτική καρδιά του γροθοντυπᾶ και γερὸ βῆθος διαπερνᾶ τό σῶμα του, ἄψυχο τὰ μάτια του στόν οὐρανό και ἀπνύθινε ἀνύδρητα τήν δική του προσευχή ὡς θυσία εὐνοπιόν του, κήν γνωστή σε ὄλους μας προσευχή:

"Μὴν ἀποθύεις τὸν δούλον σου, δέσποσα, κατὰ τὸ ρῆμά σου
ἐν εἰρήνῃ....."

(Λουκ. 8' 29-30)

Κίνηση καρδιακή ἢ αὐθόρμητος δοξολογία τοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

"Ἐπειτα στρέφει πρὸς τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Μαριάμ, καὶ ἀκού τούτους εὐλόγησε
εἶπε εἰς τὴν Μητέρα Μαριάμ: ♪

"Ἰδοὺ οὗτος κείμενος εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν ποταῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον."

Αὐτὸς ἐδῶ θά γίνῃ αἰτία πτώσεως καὶ ἀναστάσεως ποταῶν στὸ Ἰσραὴλ,
θά εἶναι σημεῖο διαφωτίσεως ποταῶν. καὶ αὐτὸ θά γίνῃ αἰτία νά διαπεράσῃ
τὴν καρδίᾳ σου ὀδυνηρὸ μαχαίρι θλίψεως, μέχρι νά ἀποκαλυφθοῦν οἱ διαγο-
ρισμοὶ καὶ οἱ διαθέσεις ποταῶν καρδιῶν.

καὶ πράγματι: Ἄλλοι τὸν κινήσαν ὡς ἐπικινοῦνον, κι' ἄλλοι τὸν προ-
σκύνησαν ὡς Μεσσίαν. Ἄλλοι τὸν μίσησαν ὡς κακοῦργον καὶ ἄλλοι ἐξωσιώ-
θηκαν ὀσκληρωτικῶς σ' αὐτόν. Ἀμέσρητοι ἄνθρωποι ἀκούσαν τὰ ὑπέροχα
λόγια τούτου, εἶδαν τὰ ἐκπληκτικὰ θαύματά τούτου! Ἄλλοι ὅμως συνδέθηκαν
οὐσιαστικῶς μαζί τούτου.

Παρόμοια δέ, προσηπτικά καὶ δοξολογικά, ἔχετε καὶ μιὰ ἄλλη ψυχή,

εἶναι ἡ προσηπία Ἄννα, κόρη τοῦ φραουῆ, ἀπὸ τὴν ψυχή Ἀσίερ, πού ἐξέθασε
ἐκείνη θά τὴν ὄρα. Μιὰ ὑπέροχη εὐσεβέστατη χήρα, ἡ ὁποία ἡμέρα καὶ
νύκτα θρῆσκόταν στὸ Λαό, γιὰ νά ἐπικοινωνῇ ἀδιάλειπτα μὲ τὸν Θεό
κηστεύοντας καὶ προσευχομένη.

"Ἐρχεται στὸ Λαό καὶ ἀντικρῖνει μὲ ἐκπληξί τὸ θεοῦ βρέφος, τὸν
λυτρωτὴ τοῦ κόσμου. Γεμάτη συγκίνης δοξολογεῖ τὸν Θεό, διότι ἀξιώγεται
νά δῇ τὸν Κύριο τὸν μεγάλο πόθο τῆς ψυχῆς τῆς. Συγκλονισμένη ἀπὸ
τὴν συνάντησί τῆς μὲ τὸν Κύριο, τρέχει μὲ ἐνθουσιασμό μέσα στὴν πόλι, εὐ-
λογοῦσα τὸν Κύριο, γιὰ νά τοὺς ἀναγγεῖλῃ τὸ μεγάλο
γεγονός, ὅτι εἶδε μὲ τὰ μάτια τῆς τὸν Μεσσία, τὴν προσδοκία αἰώνων.

ἀνάπτυξις:

Μ "Εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν ποταῶν."
ἀλλοῦ, πού ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Συμεὼν φαίνεται ὅτι ἡ παρουσία τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο θά γίνῃ κριτήριο, ὥστε ἄλλοι ἐξ αἰτίας τούτου νά σω-
θοῦν καὶ ἄλλοι νά χαθοῦν.

Παρόμοια λόγια εἶπε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ὅταν ἀπέδωσε εἰς τὸν
ἑαυτὸν τούτου παλαιὰ προσηπία τοῦ Ἰσραὴλ, σύμωνα μὲ τὴν ὁποία ὁ Χριστός
εἶναι ὁ ἀκρωγωνιατὸς λίθος. Ἡ πέτρα ἐκείνη ἡ βαριά, πού σ' ἄλλους γίνετα
θεμέλιο περὶ τῆς ζωῆς τους καὶ μέσο σωτηρίας, καὶ σ' ἄλλους ἐμπόδιο, πού τοὺς
ρίχνει κατὰ καὶ τοὺς συντρίβει. Ἡ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο.

Γιὰτί ὅμως αὐτό; Ἄρreece στὸν Χριστό νά γίνῃ ἄφορμὴ νά καταστραφεῖν
κερικοί; Γι' αὐτό ἦλθε εἰς τὴ γῆ; (.....) "Ὀχι!

Ὁφυσικά ὄχι! Πρόθεσίς τούτου εἶναι ὅλοι νά τὸν κάνουν δικό τους, προκειμέ-
νω ὁ ἴδιος νά τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν εὐτυχία μαζί τούτου. Μὰς ἀγαπᾷ πολύ.
Ἐμεῖς ὅμως τὴν ἀλήθεια αὐτὴ συχνά καὶ μακριά εἰς τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς
μας τὴν ἀνεγνωρίζομεν.

"Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν."

ἀπὸ ἀγάπῃ προσέλαβε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μας καὶ ἔζησε κοντά μας ὡς
ὁμοίος μας ἄνθρωπος "χωρὶς ἁμαρτίας.. ὁ μόνος ἀνακαθάρτης..."

👑 Με την θείαν σου ανέθηκε επάνω στο Σταυρό για να απαλλαγούμε εμείς από τις αμέτρητες αμαρτίες μας.

👑 Αυτός μας έχарισε τα μυστήρια της Εκκλησίας μας, ➔ Μετάνοια, ἔξομολόγησι και μπορούμε ἔτσι να απαλλαγούμε από τις αμαρτίες μας.

👑 Αυτός μας τρέφει με τό Ἅγιο Σῶμα σου και μας ποτίζει με τό τίμιον Αἶμα σου πού τό ἔκαμε διά τήν σωτηρίαν μας τροφήν και ποτόν μας.

👑 Αυτός ὡς αἰώνιος ἀρχιερεὺς παρακαλεῖ συνεχῶς διά τόν καθένα μας τόν Πανάγιον Πατέρα σου.

Ἐπεξεργασία:

 Δοξολογεί ὁ δίκαιος Συμεών. Γιατί; (...) Μαχιστα, γι' αὐτή τήν μεγάλη δῶρεά πού τοῦ ἐπεμύραζε ὁ κύριος.

Ἐπιχερός ὁ Συμεών, γέμει ἑμεῖς. Γιατί; (...) βέβαια! Αυτός κράτησε στα χέρια σου και εἶδαν τά μάτια σου τόν κύριόν μας!

Ἐγὼ ἑμεῖς; Δέν ἴδεσμε τότε, δέ τόν εἶδαμε, δέν τόν ἄγγισαμε, δέν ζῶν συναντήσαμε, δέν ζῶν ἀκούσαμε..... (.....) Ἐτσι εἶναι, παιδιά.

Εἴμαστε και ἑμεῖς τυχεροί και μαχιστα περισσότερο. Απολαμβάνουμε τόν Χριστό και τίς δῶρες σου σέ ἀσύκρητο βαθμό. Δέν ὑποδεχόμεθα ἀλλά τόν Θεόν, ἀλλά γινόμεθα «σώσωμοι και σύναιμοι Χριστοῦ».

 Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα και πίνων μου τό αἶμα ἐν ἐμοί μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. (Ἰωαν. 6' 56)

Κι ἔτσι ζοῦμε ἕνα διαρκές θαῦμα. Εἴμαστε διαρκῶς ἐνωμένοι μαζί σου εἴτε εἴμαστε στήν Ἐκκλησία, εἴτε στό σπίτι, εἴτε στό δρόμο, εἴτε στό σχολεῖο, εἴτε στήν ἐργασία. Περιπατεῖ μαζί μας και μας γερίζει με τά δῶρα τῆς εἰρήνης σου και τῆς χαρῆς σου.

Κρατοῦμε στά χέρια μας τόν γραπτό Θεϊκό σου Νόμο.

Κρατοῦμε στά χέρια μας τίς ἁγίες εἰκόνες σου.

Πῶς νά μὴν ξεχειλιζήν ἀπό τήν γυχή μας ἡ δοξολογία, ὕστερα ἀπό τόσες μεγάλες δῶρες;

Ἐφαρμογή:

Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου και ἡ συνάντησίς μας μαζί σου.
Ἡ σκηνή τῆς Ὑπαπαντῆς εἶναι πρότυπο με τό ἀποκαλυπτικό τῆς μεγαλειῆς και τό μυστικό τῆς βάθος γιά τήν δική μας πνευματική ζῶν. Τῆ δική μας συνάντησι με τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Δύο ἀπό τά βασικά πρόσωπα τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

Ἡ συνάντησις τοῦ κόσμου πού προσδοκᾷ,	➔	Ἰησοῦς
τοῦ σκότους	➔	με τόν προσδοκώμενο
τοῦ γήρατος	➔	με τό φῶς
τοῦ χρόνου	➔	με τή νέα ζῶν
τότε	➔	με τήν αἰωνιότητα
στον Ναό τῶν Ἰσραηλιτῶν	➔	τώρα στούς Ὀρθόδοξους ἱεροῦς Ναοῦς

Τήν ὥρα τῆς θείας Λειτουργίας, πού εἶναι και γιά Ὑπαπαντή.

Μιά συνάντησις τοῦ ἀνθρώπου με τόν Θεό
τοῦ πεπερασμένου ἀνθρώπου με τόν ἄκτιστο,
με τόν ἀπειρο Δημιουργό σου.

Κάτω ἀπό τούς νόμους τῶν ἱερῶν Ναῶν μας, γίνεται ἡ συνάντησις ὄλων τῶν ἡλικιῶν. Ἐκεῖ βρισκούμε τήν θέσι μας γιά μιὰ κοινή πορεία.

Εκεί βρίσκουμε ελπίδα, ανάσα, ενίσχυσι, δύναμι, θεϊκή ενδυνάμωσι και χάρι, ἄφεσι ἁμαρτιῶν.

Παιδιά, περιμένουμε στη ζωή μας τὸν Χριστό; Τὸν ἀναζητούμε; Ἐλπίζουμε ὅτι θὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς συναντήσῃ; Εἰσερχόμεθα εἰς τὸν λαὸν τοῦ, ἀλλὰ ἐλπίζουμε ὅτι αὐτὴ μᾶς ἢ εἰσοδος θὰ δώσῃ τὴν συνάντησι μᾶς ἰσχύος; καὶ νὰ ξέρετε ἀγαπητοὶ μου φίλοι:

Ὁ Κύριος πάντα ἀναζητεῖ γυμνάς μὲ πόθο, πίστι καὶ ἐλπίδα εἰς τὸν Συμεὼν γιὰ νὰ τοὺς δοῦν. Λίγες αἰτήσεις τῆς ψυχῆς μᾶς καθυστεροῦν. Ἔνα μόνο θέλει. Τὴν λαχτὰ τοῦ Συμεὼν. καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ μείνουμε γιὰ πάντα μᾶς ἰσχύος.

Ἀγαπητὰ μου Παιδιά, εἶναι ἀνοικτὴ ἡ πόρτα τῆς ψυχῆς μᾶς; ἔχουμε ἐτοιμάσει χῶρον γιὰ τὸν Μεγάλον Ἐπισκέπτην; εἶπασκε ἑτοίμοι νὰ ποῦμε τὸ προσωπικόν μᾶς, "γὺν ἀπολύεις;"

 Σύνημα:

"Ἡ ζωὴ μὲ ὁδηγὸ τὸν Κύριον ἔχει ὁμορφιά, γοητεία, θαυμαστά, ἐκπληξίαι, σκιεράματα. Ἀποκτᾷ νόημα. Ἀξίζει!!!

 Προσευχὴ:

"Πατέρα μου Οὐράνιε, Θεέ καὶ Κύριέ μου, γνωρίζοντας πόσο εὐτυχεῖς εἶναι οἱ ἐνσυνείδητοι ἀφωτισόμενοι Χριστιανοὶ εἰς Παρακαλῶν ἄφεσιν, κάνε νὰ πεθάνω γιὰ τὴν ἁμαρτία καὶ γὰ ζωὴν πάντα κοντὰ σοῦ, μέξεν, γιὰ ξένα καὶ ἀπὸ ξένα. Κάνε Κύριε καὶ εἰς τὴν ἡμέραν μᾶς γὰ πηλύνωνται τέτοιοι πιστοὶ γάστρες σοῦ, ποὺ θὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ τὸν Θεοδόχον δούλον σου, Συμεὼν. Γένοιτο Κύριε!

Ἀπολυτίκιον.

"Χαῖρε, κεχαρισμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἅγιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει εὐφραίνου καὶ σύ, Πρεσβυτέρα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλας, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαρίζομενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν."

Ἀπὸ τὴν ὑμνολογίαν τῆς Ἀπαπαντῆς.

- Ἀκατάληπτον ἔσσι τὸ τελοῦμενον ἐν σοί, καὶ ἀγγέλους καὶ θρονοὺς, Μητροπάρθενε ἁγνή.
- Ἀγκαλίζεται χερσίν ὁ Πρεσβύτερος Συμεὼν τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην τοῦ πάντος.
- Βουηθεῖς ὁ Πλαστοργός ἵνα σωθῇ τὸν Ἄδαν, μήτραν ὤκνησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου τῆς ἁγνῆς.
- Γέγος ἅπαν τῶν θρονοῦν μακαρίζει σε, ἁγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.
- Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ πάντος, ὃν βαστάζει Συμεὼν σήμερον ἐν τῷ ναῷ.
- Ἐπιθλέπει πρὸς τὴν γῆν καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρον κεκμηκώς (κουρασμένος ὑπὸ τὰ ποδᾶ ἡμεῶν τῆς ζωῆς του) σε κατέχει ἐν χερσίν;
- Ζήσας ἔτη Συμεὼν ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἔβρα πρὸς αὐτόν· "Νῦν ἀπολύειν ζητώ."

Βοηθήματα: Περιοδικὰ πρὸς τὴν Μικρὴν, Σωτήρας.

